

URZĄD PATENTOWY

B67b 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33542

Kl. 64 a, 43/03

William Simon Freeman
(Barnsley, Yorkshire, Wielka Brytania)

Zamknięcie do butelek, baniek lub naczyń posiadających wewnątrz szyjkę u jej podstawy wystającą do wewnątrz kołnierza

Udzielono z mocą od dnia 8 wiześnia 1947 r.
Pierwszeństwo: 2 stycznia 1940 r. (Wielka Brytania)

Wynalazek dotyczy zamknięcia do butelek, baniek lub podobnych naczyń i ma na celu uzyskanie dobrego zabezpieczenia przeciwko wyciekaniu cieczy poprzez wylot naczynia. Wynalazek ten nadaje się zwłaszcza do termoforów.

Zamknięcie według wynalazku składa się z członu rurowego szczelnie dopasowanego do wnętrza szyjki naczynia, z elastycznej pokrywy zamykającej, dającej się przeginać w położenie zamknięcia lub otwarcia wylotu naczynia, oraz z korka, zamykającego otwór wlewowy, który to korek w położeniu zamknięcia jest przykryty pokrywą zamykającą i jest bądź przymocowany do wieczka pokrywy zamykającej, bądź też jest wykonany jako

jednolita całość z tą pokrywą. Zamknięcie według wynalazku jest znamienne tym, że człon rurowy posiada taki kształt, że nie tylko tworzy gniazdo dla wspomnianego korka, zespolonego z pokrywą zamykającą, lecz również poniżej tego gniazda tworzy drugie gniazdo do osadzenia drugiego korka, który daje się wyjmować. Rozumie się, że działanie zamykające jednego korka wzmacnia działanie zamykające drugiego korka oraz że obydwa korki są przykryte pokrywą zamykającą. W ten sposób stwarza się potrójne zamknięcie.

Jest rzeczą korzystną, aby drugie gniazdo i drugi korek zamykający były zaopatrzone w odpowiedni gwint, tak aby drugi korek mógł być łatwo ręcznie odłączany

i wsadzany z powrotem, a jednocześnie w przypadku, gdy jest wsadzany, nie był narażony na przypadkowe przesunięcie.

Dogodnie jest zaopatrzyć dolną część pierwszego korka zamykającego we wgłębienie, w które wchodzi uchwyt górnej części drugiego korka zamykającego w przypadku, gdy pokrywa jest w położeniu zamknięcia.

Zamknięcie według wynalazku jest przedstawione na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zamknięcie w widoku perspektywicznym, fig. 2 — zamknięcie w przekroju pionowym, fig. 3 — zamknięcie w przekroju wzdłuż linii 3-3 na fig. 2, a fig. 4-6 — kilka zamknięć odmiennego kształtu w przekroju odpowiadającym fig. 2.

U podstawy szyjki 11 termoforu 10 utworzony jest wystający do wewnątrz kołnierz 12. Zamknięcie posiada pokrywę zamykającą 15, z której niedziurkowanym wieczkiem 16 połączony jest korek 17.

Człon rurowy 13 łączy się szczelnie z wnętrzem szyjki 11, a jego otwór stanowi otwór wlewowy naczynia, zamykany korkiem 17. Człon 13 może być trwale przymocowany do szyjki 11, np. przez przywulkanizowanie. Opiera się on na kołnierzu 12, który zabezpiecza go od przesunięcia do wewnątrz, i jest zaopatrzony na swym obwodzie w rowek 18, w który wchodzi żebro 19 szyjki 11, co wzmacnia i zabezpiecza połączenie między szyjką 11 i członem rurowym 13. Ponadto górny brzeg 20 szyjki 11 jest zagięty do wewnątrz i wchodzi w odpowiednio wykonany rowek w członie 13.

Część 14 zamknięcia stanowi zawiasę i jest bądź przymocowana do wieczka 16, bądź też wykonana z tym wieczkiem jako jedna całość. Na fig. 2 pokazano liniami ciągłymi pokrywę 15 w położeniu zamknięcia. Chcąc przesunąć pokrywę w położenie otwarcia wywija się ją najpierw w położenie pokazane na fig. 2 liniami przerywanymi, po czym pokrywę wraz z kor-

kiem 17 wychyla się w położenie pokazane na fig. 1, obracając ją dookoła giętkiego połączenia między częścią 14 a wieczkiem 16. Część 14 znajduje się na zewnątrz człona 13 i mieści się pomiędzy tym ostatnim a szyjką 11. Część 14 jest wygięta łukowo i zajmuje jedynie część wewnętrzznego obwodu szyjki 11, zewnętrzna zaś powierzchnia członu 13 posiada wygięte łukowo wgłębienie 21, w którym mieści się część 14 i jest w nim odpowiednio przyklejona lub przywulkanizowana do członu 13. Stykające się ze sobą powierzchnie części 13 i 14 zazębiają się wzajemnie w miejscu 22 w celu wzmocnienia i zabezpieczenia połączenia. Najlepiej jest wykonać człon 13 z materiału twardszego aniżeli inne części zamknięcia, przy tym wszystkie części zamknięcia mogą być wykonane z gumy.

Wspomniany wyżej korek 17, przymocowany do wieczka 16 lub wykonany z tym wieczkiem jako jedna całość, ma kształt stożka w swej części 23, przylegającej do końca wylotu naczynia, oraz kształt cylindryczny w swej części dolnej 24. Część ta jest ponadto zaopatrzona w rowki. Korek 17 jest zaopatrzony we wgłębienie 30 i posiada kształt dopasowany szczelnie do wewnętrznej powierzchni członu 13, stanowiącego gniazdo do osadzenia tego korka.

Pokrywa 15 jest zaopatrzona w żeberka 25, które wchodzą w odpowiadające im rowki na zewnętrznej powierzchni szyjki 11, tworząc połączenie szczelne. Ponadto pokrywa 15 posiada wydłużenie 26, stanowiące uchwyt służący do podnoszenia pokrywy z położenia zamknięcia. Wydłużenie 26 jest zaopatrzone w otworek 27, w który wchodzi czopki 28 i 29, służące do przytrzymywania pokrywy w położeniu zamknięcia bądź otwarcia. W postaci wykonania przedstawionej na fig. 2 człon 13 sięga poniżej kołnierza 12. Otwór w dolnej części członu 13 poniżej osadzenia

korka 17 stanowi gniazdo dla zaopatrzonej w gwint rurowej wkładki 31, która posiada na swym końcu górnym wystający na zewnątrz kołnierz 32, a na swym końcu dolnym skierowany do wewnątrz kołnierz 33, przy czym wewnętrzna powierzchnia członu 13 jest tak ukształtowana, że stwarza oparcie dla tych kołnierzy. Wkładka może być zabezpieczona w swym położeniu w dowolny sposób uniemożliwiający jej obracanie się względem członu 13. Nagwintowany korek 34 jest wkręcany we wkładkę 31. Korek ten jest zaopatrzony na swym końcu dolnym w podkładkę uszczelniającą 35, a na swym końcu górnym w uchwyt 36 wchodzący we wgłębienie 30.

Przy zamykaniu naczynia przede wszystkim wkręca się korek 34, następnie wciska się korek 17, a wreszcie przegina się pokrywę 15 w położenie zamknięcia.

W postaci wykonania uwidocznionej na fig. 4 dolna powierzchnia członu 13 leży płasko na kołnierzu 12, wskutek czego korek 17 i odpowiednia część członu 13, w którym mieści się ten korek, są krótsze niż w postaci wykonania pokazanej na fig. 1—3, a uchwyt 36 jest bardziej spłaszczony.

W postaci wykonania uwidocznionej na fig. 5 korek 17 jest jeszcze krótszy niż korek przedstawiony na fig. 4, a na korku i w otworze członu 13 nie ma rowków.

W postaci wykonania przedstawionej na fig. 6 wieczko 16 jest zgrubione w porównaniu z wieczkiem uwidocznionym na fig. 4 i jest uwypuklone w miejscu 37, wskutek czego można zastosować dłuższy uchwyt 36.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie do butelek, baniek lub naczyń, posiadających wewnątrz szyjki u jej podstawy wystający do wewnątrz kołnierz, składające się z członu rurowego, dopasowanego szczelnie do wewnętrznej powierzchni szyjki naczynia, z elastycznej pokrywy, przymocowanej do wspomnianego członu rurowego i dającej się przeginać w położenie zamknięcia lub otwarcia, z korka zamykającego otwór wlewowy, który to korek w położeniu zamknięcia jest przykryty pokrywą zamykającą, przy czym korek jest bądź przymocowany do wieczka pokrywy, bądź też tworzy razem z nią jednolitą całość, znamienne tym, że człon rurowy zamknięcia jest ukształtowany tak, iż nie tylko tworzy gniazdo dla wspomnianego korka zespolonego z pokrywą zamykającą, lecz również tworzy poniżej tego gniazda drugie gniazdo przeznaczone go pomieszczenia drugiego korka, który jest osadzony w sposób odłączalny.
2. Zamknięcia według zastrz. 1, znamienne tym, że drugie gniazdo i drugi korek są odpowiednio nagwintowane.
3. Zamknięcie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że w pierwszym korku, połączonym z pokrywą zamykającą, wykonane jest wgłębienie na umieszczenie uchwyty drugiego korka zamykającego, gdy pokrywa znajduje się w położeniu zamknięcia.

William Simon Freeman

Zastępcy: inż. W. Römer

i mgr J. Schoepping

rzecznicy patentowi

